

Λόγοι περί αδικίας

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Λόγοι περί αδικίας

Ο π. Επιφάνιος καθοδηγώντας τον λαό του Θεού έλεγε για την αδικία: «Δεν υπάρχει μόνο σήμερα η αδικία στην κοινωνία. Αφ' ότου υπάρχει κόσμος, από την εποχή που ο Κάϊν σκότωσε τον Άβελ, μέχρι σήμερα, η κοινωνία είναι γεμάτη αδικία. Αλλ' όσοι ζούμε κατά Χριστόν, προσπαθούμε να τα ξεπερνάμε αυτά, έχοντας το βλέμμα στραμμένο στην Άνω Πόλι, "ης τεχνίτης και δημιουργός ο Θεός". "Ημών το πολίτευμα εν ουρανοίς υπάρχει". Και να μας αδικήσουν οι άνθρωποι και να μας στραπατσάρουν, έχουμε το πολίτευμα εν ουρανοίς»¹.

Ο άγιος Νεκτάριος σχετικά με την εικόνα της αδικίας έγραφε ότι: «Η αδικία είναι έξη που είναι υπεροπτική ακόμη και απέναντι στο νόμο. Η αδικία είναι περιφρόνηση του νόμου, του δικαίου καταπάτηση, εναντιότητα προς το θείο θέλημα.

Αδικία είναι ενέργεια προς επικράτηση του κακού, του πολέμου, της ταραχής, της κακοδαιμονίας, της βασιλείας του πονηρού. Η αδικία είναι μόλυνση, που καθιστά

ακάθαρτο μπροστά στον Θεό αυτόν που την κατεργάζεται.

Η αδικία είναι βδελυκτή στα μάτια του Θεού, επειδή προσβάλλει το πρώτο από τα θεία ιδιώματα, την θεία δικαιοσύνη. Η αδικία είναι μήτηρ πάσης κακίας, διότι μέσα στην αδικία περιέχονται όλες οι κακίες μαζί.

Η αδικία μαρτυρεί ψυχή που δεν έχει καμμία καλή προσαρμογή του θυμοειδούς προς το λογικό, και ούτε άρχει πάνω στα πάθη και στις επιθυμίες αυτής. Η αδικία κρίνει χαριστικά και όχι προς ανταπόδοση του δικαίου· αποδίδει το δίκαιο σε αυτούς που αδικούν και αφαιρεί αυτό από αυτούς που δικαιούνται να το λάβουν.

Η αδικία είναι ο κακός δαίμονας, που αφαιρεί την ευτυχία από τους ανθρώπους». Ο άγιος συνεχίζοντας γράφει για την εικόνα του αδίκου: «Πάρα πολύ άσχημη είναι η εικόνα του αδίκου, γιατί ο χαρακτήρας της μοχθηρής ψυχής του εμφανίζεται σε αυτήν ως ασχήμια. Οι δίκαιοι τον αποστρέφονται, οι δε τίμιοι τον περιφρονούν. Οι αγαθοί κλείνουν τις πόρτες τους κατενώπιόν του και αποστρέφονται την επικοινωνία μαζί του. Τον άδικο τον βδελύσσεται ο Θεός και το πρόσωπό Του το αποστρέφει από αυτόν»².

Ο γέροντας Παΐσιος εξηγώντας ότι «Η απομάκρυνση από τον Θεό είναι κόλαση» έλεγε: «Όσο περισσότερο κάνει κακό κάποιος, τόσο περισσότερο υποφέρει η ψυχή του. Ο κλέφτης νιώθει χαρά; Δεν νιώθει χαρά. Ενώ αυτός που κάνει καλωσύνες νιώθει χαρά.

Και να βρει κάτι στον δρόμο, αν το κρατήσει και πη ότι είναι δικό του, ανάπαυση δεν θα έχει! Ούτε ξέρει σε ποιόν ανήκει ούτε αδίκησε κάποιον ούτε το κλέβει, και όμως δεν αναπαύεται. Πόσο μάλλον να το κλέψη! Ακόμη και όταν κανείς λαμβάνη, πάλι δεν νιώθει την χαρά που νιώθει όταν δίνει. Πόσο μάλλον όταν κλέβη η όταν αδική, να νιώθη χαρά!

Γι' αυτό, βλέπεις, οι άνθρωποι με την αδικία τι πρόσωπα έχουν, τι γκριμάτσες κάνουν! Ο κόσμος θέλει να αμαρτάνη και θέλη τον Θεό καλό. Αυτός να μας συγχωρή και εμείς να αμαρτάνουμε. Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν, γι' αυτό και ορμούν στην αμαρτία. Όλο το κακό από την απιστία ξεκινάει»³.

Ο άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος σε ομιλία του τόνιζε: «Ας μη νομίσουμε τις επιβουλές σαν κάποιο φοβερό πράγμα. Εφόσον δεν επιβουλευόμαστε εμείς οι ίδιοι τον εαυτό μας, κανένας δεν θα μπορέσει να μας επιβουλευθεί η καλύτερα θα μας επιβουλεύονται βέβαια, όμως δεν θα μας βλάπτουν καθόλου, αλλά και θα μας ωφελούν πάρα πολύ· ώστε από εμάς εξαρτάται και το να κακοπαθήσουμε και το να μη κακοπαθήσουμε.

Θα το διακηρύσσω με μεγάλη παρρησία, τον Χριστιανό κανένας από τους ανθρώπους, που κατοικούν στην γη δεν θα μπορέσει να τον βλάψει ούτε ο ίδιος ο δαίμονας, εάν δεν αδικήσει ο ίδιος τον εαυτό του και αν ακόμη θελήσει κάποιος να μας κάνει οποιοδήποτε κακό, άδικα θα το επιχειρήσει.

Και πως επιβουλεύομαστε εμείς οι ίδιοι τον εαυτό μας;

Με το να βλάπτουμε τον άλλον και τα μεγαλύτερα από τα αμαρτήματά μας προξενούνται με τον τρόπο αυτό της αδικίας προς τον εαυτό μας. Και πως βλάπτοντας άλλους, βλάπτει κάποιος τον εαυτό του; Κατά πρώτο με το να βασανίζεται από την συνείδησή του και να πληγώνεται από αυτήν καθημερινά, καθώς και να κατηγορείται από όλους και τέλος κατά την μελλοντική καταδίκη»⁵.

1.Αρχιμ. Επιφανίου Θεοδωροπούλου Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα Εκδ. Ι. Η. Κεχαριτωμένης σελ. 17 2.Αγ. Νεκταρίου Κεφαλά Μητροπολίτου Πενταπόλεως Άπαντα τομ. Ε σελ. 260

3. Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου Λόγοι τομ. Α σελ. 48

4. Ι. Χρυσοστόμου Ε.Π.Ε. τομ. 16Β σελ. 177

Ορθόδοξος Τύπος αρ. φυλ. 2001 6 Δεκεμβρίου 2013

Πηγή: hristospanagia.gr